

„Forflag til Lov om Tillæg til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smittomme Sygdomme af 30te Marts 1892“,

der ved Landstingets Beslutning er blevet forandret, med Anmodning om, at det paa ny maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. — Lovforslaget vil blive tilstillet Udvalget til Erklæring.

Bed Skrivelse af 5te ds. fremsender Finansministeren Eksemplarer af:

„Statistiske Meddelelser, Tredie Række, 18de Bind“:

1) Første Hæfte: De dansk-vestindiske Der. Ind- og Udførsel af Varer 1ste April 1894 til 31te Marts 1895 med Tillæg til 31te Marts 1896.

2) Andet Hæfte: Selvmord i Danmark 1886—1895.

Eksemplarer ere omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forflag til Lov om Sikkerhedsstillelse af dem, der have offentlige Oppebørslær.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen fattes under Forhandling.

Finansministeren (Lüttichau): Med det lille Lovforslag, som her skal underkastes Behandling, og som har passeret Landstinget, er det bragt i Forflag at give vedkommende Embedsmænd, navnlig de Kassebetjente, som have offentlige Oppebørslær, Afgang til at stille Sikkerhed paa en for dem forhaabentlig mere tilfredsstillende Maade end hidtil, idet de ved Siden af den Afgang, de fremdeles beholde til i Genhold til Loven af 12te November 1886 at stille Sikkerhed i enkelte Arter af Værdipapirer, tillige skulle have Afgang til at inblade sig med Forsikringskassaber og ved de Forsikringsbreve, de der erhverve, at kunne tilfredsstille Statens Krav paa Sikkerhedsstillelse. Den omtalte Afgang til at arrangere sig med Forsikringskassaber har imidlertid ved Landstingets Behandling fundet en Udvidelse ved, at der tillige gives Embedsmænd Afgang til at danne indbyrdes Forsikringsforeninger, saa at Embedsmændene altsaa enten under solidarisk Ansvar eller uden dette kunne tilfredsstille de Krav, der rejsses fra Statens Side. Til denne Afgang til at danne For-

sikringsforeninger og ligeledes til de Selskaber, hos hvilke Forsikringsbreve skulle erhverves, er der imidlertid i Lovforslaget knyttet adskillige Betingelser, som ere forudsatte som nødvendige for, at Statskassen kan godkende hele den ny Maade for Sikkerhedsstillelse, der er anvist Embedsmændene. Der skal nemlig fra Finansministeriets Side finde en Prøvelse Sted af vedkommende Selskaber, og der skal paalægges disse Selskaber visse Regler, som skulle følges, og der skal navnlig stilles det Krav til Selskaberne, at de skulle indstøde som Sikkerhed enten rede Penge eller Værdipapirer, og Selskaberne skulle være underkastede Finansministeriets Kontrol og indsende aarlig Beretning om Virksomheden. Endelig er der ved Lovforslaget givet Regler for, hvorledes man skal forholde sig, naar saadanne Selskaber eller Kautionsforeninger opløse sig, idet der da skal holdes tilbage en vis Del af Sikkerheden som Betyggelse for det Ansvar, der ikke helt er afviklet. Saa er der desuden ved Lovforslaget givet Anvisning paa, at der foruden de almindelige Værdipapirer, som kunne stilles som Sikkerhed i Genhold til den tidligere Lovgivning, ogsaa kan stilles Værdipapirer af samme Bestaaffelse som de, der ere foreskrevne under Reglerne for Anbringelsen af umyndiges Midler. Den sidste Udvidelse vil vistnok komme til at spille nogen Rolle, men ikke blive saa betydningsfuld som det, Lovforslaget særlig har haft for Øje: Kontraktforholdet til ny Selskaber af den Bestaaffelse, at de kunne arrangere Sikkerhedsstillelse for Embedsmænd. — Endelig er der i Lovforslagets sidste Paragraf truffet Bestemmelse om, at de samme Regler, som gælde for Statsembedsmænd, ogsaa kunne komme til Anvendelse for Embeds- og Bestillingsmænd under andre Myndigheder, hvorved der da skal anvendes lignende Regler, som ere foreskrevne for Statsembedsmænd.

Jeg tror, at hvis en saadan Lov kunde gennemføres, vil den have ikke ringe Betydning for Embedsstanden, idet den vil skabe lettere og billigere Afgang til at stille Sikkerhed end den, der nu er den eneste Vej, og som ofte paadrager de Embedsmænd, der ikke selv ere i Besiddelse af Formue, ikke saa Omtostninger. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Bransen: Jeg vil ogsaa i høj Grad anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse, idet der for mig ikke er nogen Tvivl om, at det vil medføre en ikke ringe Lettelse for de til Kautionsstillelse forpligtede Embedsmænd. Hvis dette Lovforslag skulde blive sendt i Udvalg, uagtet der maaske kunde være An-